

kan være, beslutningsforslaget er mere gennemarbejdet end meget af det, regeringen er kommet med.

Hr. beskæftigelsesminister: Gå dog herop og sig, hvad sandheden er: Man er bange for at krænke Dansk Arbejdsgiverforening i denne sagen, og man er bange for den regning, der følger med at behandle de mennesker ordentligt. Det er jo det, det handler om. Det er et hjørnespark. Jeg ved ikke, hvad det er, der er lovet Dansk Folkeparti, men der er et eller andet, der siger mig, at der er noget galt her, fordi beskæftigelsesministeren ikke vil forholde sig til det centrale problem, vi nu har rejst to gange.

Beskæftigelsesministeren har ikke bedt parterne om at beskæftige sig med erhvervs sygdomsområdet. Ministeren er ved at squeeze hele nedslidningsområdet væk fra arbejdsskadediskussionen og arbejdsskadebegrebet. Det er uanstændigt, og det er derfor, Dansk Folkeparti får problemer, medmindre de går ind i en realitetsdiskussion om det forslag, de stemmer imod.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Ministeren siger, at oppositionen må styre sin utålmodighed. Det skal oppositionen nok klare, og det er sådan set ikke det, der er problemet. Problemet er de mange mennesker, som har en arbejdsskade og har behov for at få arbejdsskadeerstatning. Det er dem, det går ud over, når vi ikke får gennemført forslaget.

Vi vil gerne give en ny regering en chance. Men nu er det altså et halvt år siden, regeringen tiltrådte, og når man ser, hvor store ændringer regeringen har formået at lave på andre områder – på trods af at hørings svarene ikke har strittet i alle retninger, men har været fuldstændig enige om, at det, regeringen var i gang med at foretage, var vanvittigt, og at man var imod det – så forstår jeg simpelt hen ikke, hvorfor den på dette område, hvor det er menneskers helbred, det handler om, ikke vil fremsætte et forslag, fordi den først vil høre arbejdsmarkedets parter.

Så vil jeg foreslå, at ministeren helt enkelt svarer ja eller nej på hr. Jan Petersens spørgsmål: Har ministeren bedt arbejdsmarkedets parter forholde sig til spørgsmålet om erhvervs sygdomme og nedslidning?

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Selvfølgerlig må en regering spørge, hvem den vil, men det er nu et meget interessant signal,

når man siger: Det har godt nok taget jer nogle år, I har godt nok holdt mange møder, og I har godt nok skrevet rapporter, men nu er vi kommet til, så tænk jer om én gang til!

Hvad er det, man siger, når man siger det? Hvad er det for et signal, man sender om, hvis interesser man varetager? Hvad er det, man gerne vil sige til de parter, som ikke har kunnet finde ud af at lave en arbejdsskadereform eller i hvert fald et beslutningsgrundlag for den, så vi i enighed kunne finde frem til et arbejdsskadesystem, der matchede det moderne arbejdsliv? Det er altså lidt mærkeligt.

Jeg må sige, at jeg er meget enig med den socialdemokratiske ordfører, som mere end antyder, at grunden til denne trænering, grunden til, at års arbejde bliver lagt i støvet, jo er, at man vil varetage arbejdsgiverinteresser. Man vil varetage interesserne for dem, der skader, og ikke for dem, der bliver skadet.

Jeg vil gerne tilslutte mig rækken af spørgere til ministeren: Fortæl os lige om kommissoriet. Hvad er det, ministeren ønsker diskuteret? Hvad er det for et erhvervs sygdomsbegreb, ministeren læner sig op ad?

Kl. 19.25

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Et eller andet sted synes jeg, det er for dårligt, at beskæftigelsesministeren ikke vil svare på mit spørgsmål, og der er endda anvist en model fra Enhedslistens ordfører for, hvor enkelt det kan være.

Der er få skridt herop: Ja eller nej? Er de nedslidte med i det arbejde, beskæftigelsesministeren bruger som skalkeskjul for sit store hjørnespark? Og kan Dansk Folkeparti virkelig acceptere at blive snydt så groft og tykt? Det her er en ekstremt dårlig sag for de dårligt stillede. Det er en sølle sag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget forkastedes, idet 44 (S, SF, RV og EL) stemte for, 55 (V, DF og KF) imod; 2 (KRF) stemte hverken for eller imod.